



HƏSRƏT

"Biri vardı, biri yox"

İkisi də var idi:

o Davud, o da Nüsret.

*Ulduz kimi söndülər,
xatirəyə döndülər.*

*Biri ataya həsrət,
biri anaya həsrət.*

*Vətəndə vətən idi,
millet yanında millet, -*

O Davud, o da Nüsret.

*Onun nəvəsi oldu,
bunun oğlu tutuldu.*

*Biri nəvəyə həsrət,
biri oğula həsrət.*

*Davud yağışa düşdü,
fikirliydı zavallım.*

*Əyləci saxlayınca,
vaxtı saxladı, zalım.*

Cavanşiri oyatdı,
özü əbədi yatdı.*

*Gözleyirdim Nüsreti,
gözlərimdə xiffəti.*

*Yola saldım İrana,
tabut döndü bu yana.*

Nüsret Davuda həsrət,

*Davud Nüsretə həsrət. Yer üstü,
yer altına- iki həsrətə həsrət.*